

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társanál.

Társzerkesztő: Dr. Ambrózy Ágoston

Felölős szerkesztő: Dr. Buza Barna

Társzerkesztő: Dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legutóbbabb árban közölünk.

Vezérvármegye.

Sorakoznak a magyar vármegyék a megtámadott alkotmány védelmére. Mint ahogy telvonultak ezer év alatt mindig a vármegyék bandériumai, ha végighordozták a véres kardot az országban, úgy vonulnak fel most is az ősi zászló alatt az ősi hagyományok örökösei, a törvényhatóságok.

És gyönyörűség nekünk látni, hogy az alkotmány védelmére felvonuló vármegyék legelső sorában, a harcvezető élén ott áll elszánt, bátor, hazafias határozatával Rákóczi és Kossuth vármegyéje, a multak szabadságküzdelmeinek dicső vezérvármegyéje, Zemplén.

Zemplén volt az első a november 18-iki alkotmányértés ellen való tiltakozásban, Zemplén volt az első a szövetkezett ellenzék iránt való bizalom kijelentésében és Zemplén a legelső, amely komoly elhatározással emeli fel az alkotmány védelmére kipróbált ősi fegyverét: a passzív ellenállást, az adó és újonc megtagadását.

Ez a mi vármegyénk megtalálta a régi lelkét. Ujra nagy, nemes és dicső, s az is fog ma-

radni. Csendes, türelmes volt a békés időkben, de mihelyt az első tördötés érte a magyar szabadságot, feltámadt benne a szunnyadó nemzeti öntudat, talpra állott erősen, elszántan, hatalmasan, s azóta vezeti a nemzet ellenállását, küzdelmét, kibontott zászlóval elől halad azon az uton, amely a magyar nemzet alkotmányos szabadságának kivívásához vezet.

A magyar nemzet sokszor volt nagy, — sokszor volt gyenge és kicsiny. De legnagyobb volt mindig a zsarnok erőszak, az elnyomás korszakaiban, mert akkor egységes volt, pártokon, ellentétken felül emelkedve, a haza és a szabadság szeretetében összeolvadva küzdött a jogtiprás ellen.

Igy vagyunk ma is. Zemplén vármegye határozatából megértheti a hatalom, hogy alkotmány-sértő törekvéseinek ellene fog szegülni ez a vármegye. Zemplén vármegye alispánjának nyilatkozatából pedig láthatja, hogy ebben a vármegyében nem fog egyetieny embert se találni, aki törvény és alkotmány ellenére való cselekvésre vállalkozzék.

Es így fog határozni valamennyi többi vármegye, s a vár-

megyék szava egy hatalmas kiállításba, egy nemzet kiállításába olvad össze és tapasztalni fogja Fejérváry, tapasztalni fogja a kamarilla, és minden cinkosa, hogy *Magyarországot csak a magyar nemzet akarata szerint lehet kormányozni!*

b. b.

Felelet a második visszhangra.

Liebermann ur második cikkében nemcsak fantáziát előbbi tévedéseit, hanem még újakkal is bővíti. Szükségesnek itélem tehát helyreigazító megjegyzéseimet megtenni reájak.

A liberálismust ismételen a bibliai örök igazságok védelmezőjének jelzi. Szerintem az első és legfőbb bibliai örök igazság ez: van Isten. A liberális pedig tagadja ezt, silyeténképpen eltaszítja az erkölcsi alapot labái alól. Mert nem létező alakra a bibliai örök igazságok három emeltes (szabadság stb.) épületét nem lehet fölépíteni. Abban a feltevésében nem csatlakozik a cikkíró, hogy a testvériséget, szabadságot, egyenlőséget én is bibliai igazságnak ismerem. De ha áll ez a bölcsészeti princípium: „forma dat esse rei,” a független morál talajából sarjadt és a szerint értelmezett szabadság, egyenlőség, testvériségnek semmi néven nevezendő köze sincs a bibliai örök igazságokhoz. Az a liberális szabadság, mely az erőset és gyengét „egyenlő” fegyverekkel övezi fel, melynek természetes következtéképpen az utóbbi az élet harcában elbukik, nyomorékká lesz (a gyáripár és kisipár) az csak szabadság; s az az egyenlőség és testvériség,

mely csak arra jó, hogy az atheus francia kormányoknak kényelmellen szerzeteseket idegenbe ázza, az lehet a legutabb önzés szépségflastroma. debibliai örök igazság soha. Ilyképen maga Liebermann ur sem csodálkozhat azon a kijelentésen, hogy a liberalizmus ilyes védelmét tőle hallom először. Nemde ön is beismeri, hogy a liberalizmus szövívői soha sem érveltek ily módon maguk mellett és csak öntől eredt ez az érv?! Legyen meggyőződve tehát róla: jelzett kijelentésem igen is akart ellenérv lenni.

Alkalmassabb argumentum hiányában az inkvizícióval hozakodik elő a cikk író úr. Terem nem enged, hogy érdemlegesen feleljek e hajánál fogva előrántott ellenvetésre, csak annyit jegyez meg, hogy az inkvizíció az összes katolikus országokban állami intézmény volt s azt Genfben maga Kálmán is életbepeltette. Anakonizmusra mutat azonfelül letűnt korokat a XX. század szemüvegén keresztül bírálni el csupán. Ilyen alapon én is beszélhetnék a zsidók támasztotta három keresztény üldözéstről, azoknak áldozatairól id. és ifj. Jakab jeruzsálemi püspökökről, a Mischna és Gemarának néhány fejezetéről és még sem teszem. Ez már nem tárgya vágó viti lenne. Az elhalandozás pedig rövidlátást árul el.

Rossz néven veszi tölem Liebermann ur, hogy „elferditem” szavait. Legyen nyugodt biztosan téved. Azt mondtam, hogy ő a liberalizmus leszírmazottjainak nevezte a szövetkezeteket, pedig ő azt csak az irányzat eredményének jelezte. De kérem, ha ez is ferdítés, nem tudom mi nem az! Hiszen az eredmény egyenlő értékű azzal, ami leszírmazik és rémszubbilis distinkció e két-tőnek elkülönítése.

Ilonka

Irta: Pánthy Lajos.

Tikkasztó meleg nap volt. A nap forrón tüzte sugarait a földre. Regző párák szállottak fel a levegőben. Az emberek árnyékos helyre menekültek a forró napsugarak elől.

Majd elővadtam, mire a helysöveget körülövedző „hrubilyesz” (vastagerdő) nevű erdőbe értem. Leheveredtem egy terelőhelyes tógay alá s hallgattam az erdő halk zugását. Egy kis pihenő után félkerekedtem, s beljebb indultam a rengetegbe. Egy kristályvizű patak partján ismét letelepedtem s gyönyörködtem a tiszta víz csobogásában. A fák ágain madarak énekeltek, a szomszédán az erdők ácsa, a harkály kopácsolt, a vízben apró halak vicándoztak, s én oly gyönyörrel néztem s hallgattam ezeket. Egészen átengedtem magamat szívem indulatainak.

Teljesen elmerültem gondolataimba s észre sem vettem, hogy a patak tulsó oldalán egy leányka jelent meg; csak amikor hallottam eszsergéshez hasonló éneket, észméltem fel. Oly nagyon illent e lányka gondolataim keretébe.

Szép volt ő, mint egy szökekehajú tündér, Arcza kissé halvány, arany-sárga haja a vállára omlott elfüde-

lást. Formás idomai mintegy kitörni látszóttak a könnyű nyári ruha alól. Buzavirág szemteljesen megzavarta lelkemet s azt sem tudtam az első percben álmodom-e, vagy valóság-e az, amit látok. Bámúltam, mint egy földöntuli lényt s meg sem mozdultam, nehogy a látomány eltűnjön szemem elől.

Felémelte kissé szoknyácskáját s rálépett egy köre, mely a vízből kiállt, e közben láttatni engedte a legformásabb bokákat. Már a víz közepén volt, amidőn észrevett. Felsikoltott s szeretett volna visszafordulni, de a szoknyácskával sem tudott mit csinálni. Hirtelen felugrottam, ott termettem mellette s kezemet nyújtva segítségül, biztatam, hogy ne féljen, jöjjön át, ilyen szép tündér előtt, még a vadállat is megszeli.

Elfogultam néztem rá, midőn már a parton volt s alig voltam képes pár szót szólni.

— Bocssáson meg — szóltam, — hogy megzavartam, de egész véletlenül kerültem e helyre. A forró nap ellen kerestem oltalmat s a szerencsés véletlen e helyre vezetett.

— O dehogy is haragszom, felelte beszédes nagy szemmel rám figyegszve, — miért? Egy kicsit azért megijedtem, mert erre nem igen

látni kabátos embert. A környékbeli urak nem igen szeretik az erdőt, legfeljebb, ha vadászat van, látogatnak el.

Arczát pir borította míg beszélt s derűs mosoly ült csökrá termelt ajakán.

— Ön bizonyára új ember ezen a vidéken, még nem láttam.

— Igen, csak nyaralni jöttem ide. De bocssáson meg, még be sem m. attattam magam, de látása teljesen megzavarta eszemet. Parkas Lajos vagyok.

— Örvendek, én Ilonka vagyok, itt lakunk az erdőben, a papa erdész S. . . grófnál. Örülök annak, hogy látok már egyszer oly embert, aki szintén szereti az erdőt. Ha az erdőről beszélök, kinevetnek. Kegyed nem nevet ki ugy-e bár?

— Nem nevetem ki, mert én is imádoja vagyok az erdőnek; feltételesen azonban azt, hogy azokban, akik önt kinevetik, semmi fogékony-ság, semmi érzés nincs a költészet iránt. Hát van-e szebb valami a természetnél? En ha csak tehetem, gyakran ellátogatok az erdőbe, csaknem mindennap.

— Ó, én is mindennap összefutkosom az erdő.

— És nem fél?

— Mitől?

— Esotleg valami ragadozó állattal találkozok, amely kiért tehetne Önben. Parkas, medve, hirt, keselyű; nem fél ezektől?

— Hahaha! látom, hogy csakugyan idegen. A mi erdőnkben nincs sem hiuz, sem medve, sem keselyű, hanem van óz, szarvas, nyul, gerlice, és róka, ezek pedig nem bántják az embert.

E beszélgetés alatt egy kerítéshez értünk.

— Itthon volnánk. Itt lakunk mi az erdő kellő közepén. Remélem, lesz szerencsénk vagy egyszer?

— Köszönöm a meghívást, s örömmel teszek óhajának eleget, csak aztán meg ne unjon.

— Kerüljön csak beljebb öcsém, hangzott egy hang a kerítés mögül. — Ez a gonosz leány még el is eresztene ebbe a kánikulába. Még be sem hívná a háza a kisérőjét. . .

Egy kedves, tiszta lakásba vezetett be az öreg Gerely bácsi. Ilonka előre futott, s mire felgyűntünk, arany haja már fonatba volt szedve.

II.

Két napra emlékszem vissza kedvesen. Egyik az, amikor letottem az érettségét, s atyám megvergette vállamat így szól hozzám: „No fú jól csináltad, ezután már megenge-

Azt is főbenjáró bűnek minősíti a cikkező, hogy a szövözetek "valakik" — a tisztességtelen kereskedelem ellen, (ami korántsem vizes lepedő, sőt villámhárító) s nem "valakikért" harcol. Tudomásom szerint e két dolog korrelatív valami. Egyik a másik nélkül nem is képzelhető. Vajon a burok, mikor függetlenségükért küzdöttek, nem harcoltak e egyszersmind az angolok ellen is?

Készséggel elfogadom Liebermann ur kijelentését, hogy a szövözetkezeti terén tevékenykedő papokat nem akarja sérteni. De saját szava — ha hermeneuticá vessük azokat — ellene szól. Szerintem a szövözetkezeti elnökök a "vezetők" s nem az elárúsítók. A papok pedig az előbbi hatáskört töltik be. S hogy az elárúsítók 95 százaléka szintén nem sikasztó, úgy hogy ez utóbbi a kivétel, élénk illusztrálja az a körülmény, hogy a szövözetkezőknek csak elenyészően kevés százaléka nem tud boldogulni. Ennek is a legtöbb helyt a tisztességtelen konkurrencia az oka. Ha pedig a Liebermann ur állítása volna helyes, majd minden szövözeteknek föl kellene oszlania.

A néppártól legutóbb azt állítja a cikkező, hogy az oly messze van a keresztény etikai alaptól, mint Makó Jeruzsálemtől. Hát hogy mily távolságra esik Makó Jeruzsálemtől Liebermann ur tudhatja, de már megenged, ha a keresztény etikai alap elbírálására magamat nálánál illetékesebbnél tartom.

Visszahajánjak végre került mesterkelt hasonlatára pedig ez a választom: A jó pástórról szóló kioktatására eddig sem szorultam rá, ezután sem akarok.

Ha pedig szükségem lenne rá, akkor is Kassára fordulnék ez ügyben és nem Kispestre.

Mint a hasonlat pástóra, ó is pápázatok, ha nem is furulyázok, de vörös posztó lobogtatására sem időm, sem kedvem nincs.

Cikkeimet, mint első írásomban jeleztem, az eszmék tisztázása érdekében írtam. Célom a liberalizmus mellett a szövözetek s a néppárt ellen hangzatos szókot nagyhangú szólamok kelő értékelése volt. S ha csak egy elfogulatlan olvasót sikerült állásfoglalásom helyességéről meggyőzni, nem végeztem haszontalan munkát.

Encs, 1905. június 12.
Zempléni Mayer Géza
s. lelkész.

Zövényhatósági bizottsági ülés.

Zempléni vármegye törvényhatósági bizottsága tegnap kezdte meg nyári közgyűlését, melyen a bizottsági tagok igen nagy számmal jelentek meg. Ennek oka részben

abban keresendő, hogy néhány tisztai állás betöltése volt napirendre tűzve, de leginkább mégis annak tudható be, hogy a vármegye minden bizottsági tagja ki akarja venni részét abból a nemzeti küzdelemből, mely évszázadok óta folyik a nemzet erkölcsi és anyagi javai ellen törő bécsi politika ellen. A császári politika uszályhordozói és csatlósai most újból neki támadnak az alkotmány látnak, szükséges tehát, hogy az alkotmány védőbástyája, a vármegye minden jó fia, a haza függetlenségéért harcolni kész hazafiak ott legyenek helyükön.

Vármegyénkben, s ezt büszkén hirdetjük, ledölte az elválasztó falak a pártok között: egyik vagyunk az alkotmányért megvívandó harcban, amint azt a mai közgyűlés külső képe is azonnal árulta.

Részletes tudósításunk a következő:

Elnöki bejelentések.

Elnöki alispán a közgyűlést d. e. 9 órakor nyitotta meg s a bizottsági tagok üdvözlése után mely megindulással emlékezett meg József főherceg haláláról, valamint kegyelet teljes hangon emlékezett meg gróf Andrássy Tivadarról elhunytáról és szép beszédbe: méltatta mindkettőnek érdemeit, bejelentette egyúttal, hogy a vármegye egy kiváló tevékenységű tagja gróf Dessewffy József elhunyt. Mindhárom temetésen a vármegye küldöttségét képviselte magát és koszorút helyezett a ravatalra. Kéri ezen jelentéseink tudomásul vételét és egyben indítványozza, hogy nevezettek érdemei a jegyzőkönyvben örökítésenek meg és József f. h. elhalálozása alkalmából a királynak, Klotild főhercegnőnek és József Ágost főhercegnek, gróf Andrássy Tivadarról elhalálozása alkalmából az elhunyt örvényének és gróf Andrássy Gyulának, gr. Dessewffy József elhunytá alkalmából, öv. gróf Dessewffy Józsefnek a megye részvéte fejeztessék ki.

A közgyűlés ezen bejelentéseket tudomásul vette az alispán tett indítványait határozattal emelte.

Vedekezés az abszolútizmus ellen.

Alispán jelenti, hogy Matolay Etele és társai indítványt nyújtottak be, melyben kéri a közgyűlést, hogy utasítsa tisztviselőket, hogy a kormány törvényellenes rendeleteit ne teljesítsék, a meg nem szavazott adót ne hajtassák be, s a meg nem ajánlott újonck elállításánál való közreműködésüket tagadják meg.

levelet menesztettem anyámnak, (sürgönyöz nem mertem, féltem, hogy egy párszor elájul anyám, csak úgy olvassa el) elősorolva Iluska előnyeit, leírva szépségét, kedvességét stb. kérem a házasságba való beleegyezését és áldását.

Honka azt gondolta, hogy megörjített a szerelem, a mikor elrohantam. Két napig nem mutatkoztam, amíg meg nem kaptam a választ. Rövid volt a válasz, de engem boldoggá tett. "Ha csak a fele igaz annak, amit írtál, az a lány neked való s nem ellenzem a házasságot, áldásom rajtad!" U. i. "Az apjától megkérte már?" — Tyű az árgyélusát! Az is igaz. A dologba még Gergely bácsinak is van némi beleszólása. Répületem honkához a jó hírrel. Az erdő szélén találkoztam Gergely bácsival, a ki látva mennyire ki vagyok kelve magamból, kérdőre vont. . . .

Eligazítottunk még ott mindent, s én honkát már mint jegyesemet szoríthattam keblemre. . . .

A csókról nem feledkeztem meg.

Az indítvány fölolvása után az alispán kijelentette, hogy sem ő, sem a vármegye tisztikara törvényellenes rendeleteket végrehajtani nem fog s így a maga részéről az indítványt elfogadja s kijelenti, hogy ha törvénybe ütköző rendeletet kapna, azonnal rendkívüli közgyűlést fog egybe hívni.

Az alispán hazafias kijelentését követő lelkes éljenzés és dörgő taps megszűnése után dr. Buza Barna országgyűlési képviselő emelkedett fel szólásra s mindenek előtt a törvényhatóság köszönőnek adott kifejezését az alispán hazafias magatartásáért, majd áttért Matolay és társai indítványára és azt elfogadásra ajánlotta azzal a kiegészítéssel, hogy a községek előjáróságainak tiltsák meg a meg nem szavazott adó beszedését s az állítási lajstromoknak a katonai hatóságok részére való kiadását is.

Dr. Engel Jakab, dr. Fried Lajos és dr. Szirmay István felszólalásai után a közgyűlés egyhangú lelkesedéssel elfogadta Matolay Etele indítványát Buza Barna módosításával együtt.

A határozattá emelt és vezet5 helyen méltott indítvány egész terjedelmében így hangzik:

"Zempléni vármegye törvényhatósági bizottsága mely hazafias fájdalommal vett értesülést arról, hogy a magyar király a parlamenti alkotmány ellenére nem az országgyűlési többségből erőd s annak bizalmát bíró kormányt nevezett ki.

Ebből a tényből szomorúan látja a törvényhatóság alkotmányunk újabb nehézségeinek s megpróbáltatásainak elkövetkezését, de a szentesített törvények alapján állva komoly és elszánt elhatározással akarja kivenni részét a nemzet alkotmányvédő nagy küzdelemből, bizton remélve, hogy szabadságunk, amelyet egy ezred év viharra nem tudott megdönteni, az örök igazság és a nemzeti öntudat erejénél fogva diadallal fogja ezt a harcot is megállni.

Alkotmányunk sziklatalajára támaszkodva kimondja a törvényhatóság, hogy a most kinevezett és bármely jövendő kormány törvényes rendelkezéseit kötelessége szerint teljesíteni fogja, a törvényvel ellenkező rendeletek teljesítését azonban megtagadja.

Utasítja tisztviselőit, hogy a kormánytól, vagy bárkitől származó olyan rendeleteknek, amelyek a fennálló törvényvel ellenkeznek, ne engedelmessékedjenek. Különösen tagadják meg a meg nem szavazott adók behajtására, meg nem ajánlott újonck elállítására vonatkozó rendeleteknek s olyan intézkedéseknek, amelyek újoncknak önkéntes belépésre való felhívását rendelik, végrehajtását, közzétételét és továbbítását s tagadják meg az újonckállítás lajstromoknak s az állításra vonatkozó bármiféle iratoknak a katonai hatóság részére való kiadását.

Ha pedig a törvényekhez való ezen ragaszkodásunk miatt a hatalom őket hivatalukból felfüggesztés vagy elmozdítás által, eltávolítani akarja, — a törvényhatóság utasítja megválasztott tisztviselőit, hogy állásukról, amelyet a vármegye bizalmából nyertek, le ne mondjanak, s azt semmi körülmények közt el ne hagyják, hanem mint jó hazafiak elfoglalt állásukban megmaradjanak.

Egyúttal, miután törvényesen elfogadott s megszavazott költségvetés nincs és így alkotmányunk szerint állami adót beszédni sem lehet, a törvényhatósági bizottság az önként fizetett állami adók elfogadását is egész területen betiltja s utasítja az összes fűszolgabírákat s községi előjáróságokat, hogy az adók beszedését további intézkedéséig azonnal szüntessék be.

Elvárja a törvényhatóság összes tisztviselőinek hazafiasgától, hogy

igy fognak eljárni s nem lesz a vármegye területén egyetlen törvényhatósági vagy községi tisztviselő sem, aki hivatali esküje ellenére részesevé szegődnék a törvény megsértésének.

Különösen felhívja az alispánt, hogy minden törvényellenes kormányrendelet ellen éljen az 1886. XXI. t. e. 68. §-ának c) pontjában foglalt felirati joggal, ha pedig az illető miniszter továbbra is fenntartaná rendeletét, torjossa azt az összehívandó rendkívüli közgyűlés elé.

Miután pedig az alkotmányellenes állapot idején fokozott szükség van a törvényhatóság működésére s az új kormány által kinevezett főispántól nem remélhető, hogy ezt rendkívüli közgyűlést összehívása által elősegítse, a törvényhatósági bizottság, hogy az alkotmányvédelme körül való kötelességeit lelkiismeretesen teljesíthesse, az 1886. XXI. t. cikk 46. §-ában foglalt jogánál fogva már most kimondja, hogy mindaddig, míg az alkotmányellenes állapot fennáll, havonként legalább egyszer rendk. közgyűlést tart, a melynek tárgya a politikai helyzet fejleményeihez képest szükséges intézkedések megtétele s a következő rendkívüli közgyűlés meghatározása lesz; már most kiűzi 1905. évi július hó 8-ának d. e. 10 órájára s utasítja az alispánt, hogy a rendkívüli közgyűlést erre az időre hívja össze.

A vármegye közönségét pedig felhívja a törvényhatóság, hogy méltóságos nyugalommal viselkedjék a nehéz napokban, de vegyék ki részét mindenünk a nemzet küzdelemből és sem önkéntes adófizetés, sem a hadseregbe való önkéntes belépés által a küzdelem erejét ne csökkentsék.

Ezt a határozattát tudomásul vette és csatlakozást a társtörvényhatóságoknak megküldi.

Végül a törvényhatósági bizottság egy 5 tagú bizottságot küld ki, melynek feladata lesz, esetleg a társadalom minden rétegének bevonásával a tisztviselői kar anyagi megélhetését biztosító tervet kidolgozni azon esetre, ha a kormány a tisztviselők bármelyikét állásától és azzal járó javadalmaitól bűnös erőszakkal megfosztaná."

Az indítványban említett bizottság tagjaul megválasztottak id. Mecner Gyula, Mecner Béla, Matolay Etele és Gaucha Miklós.

Választások.

A Karsa Ferenc nyugdíjaztatása következtében megüresedett arvaszéki üllői állásra dr. Bajusz Zoltán 94 szótöbbséggel dr. Szengyörgyi Zoltán és Piliás Béla ellenében, az ekként megüresedett V. aljegyzői állásra pedig Závody Elemér 7 szótöbbséggel Miskák József ellenében megválasztottak. A megválasztottak a hivatalos közgyűlés színe előtt nyomban le is tettek.

Társtörvényhatóságok átiratal.

Heves, Vas, Arad, és Szilágy-vármegyék megküldték ismeretes indítványukat hozzájárulás végett a vármegyének. A közgyűlés az előadói javaslat értelmében úgy határozott, hogy — ámbár ily értelmű felirat már a tavaszi közgyűlésből küldetett a képviselőkhöz, tekintettel arra, hogy a politikai helyzet miben sem javult, sőt az alkotmányunk szerint ismeretlen átmeneti kormány kinevezése által még rosszabbodott, a fent elősorolt vármegyék feliratait magáévá teszi, azok szellemében külön fölír a képviselőkhöz s erről a megkereső társtörvényhatóságokat értesíti.

Márolus 15-ének törvénybe iktatása.

Baja város törvényhatósága hozzájárulás és támogatás végett megküldi azt a feliratot, melyben 1848. március 15-ének törvényes nemzeti ünneppé nyilvánítását kéri a törvényhozástól. A közgyűlés ezen hazafias indítványt magáévá vette és hasonló szellemű fölirat elküldését határozta el.

A választói jog kiterjesztése.

Abauj-Torna vármegye megküldi azon felirattal, melyben a képviselőháztól az új választási törvény megalkotását s a választói jognak olyan megállapítását kéri, hogy választó az lehessen, aki magyarul írni s olvasni tud, de átmenetileg szavazati joggal bírjanak azok is, kik magyarul írni s olvasni ugyan nem tudnak, de cenzussal bírnak. A közgyűlés ezt az indítványt is elfogadta s ily értelmű felirata a képviselőházhöz való küldését elhatározta.

A gyűlés folytatását jövő számunkban hozzuk.

HIREK.

A cigányok.

— Gondolatok József királyi herceg gyász-miséjén —

Ha az udvari ceremóniák Prokrustes ágya nem léteznék, be szép is lett volna végignézni, hogy hogy kísérik ki a cigányok síró hegedűikkel utolsó utjára legfőbb vajdájukat. Szébb lett volna az minden katonai parádénál.

De katonai helyett egy ily teljesen cigány temetés, ha szép lett volna is, jó mégsem, mert részolált volna annak a néprajzi eszmézésnek a bonyolítására, amely a magyar és cigány typutst a külföld szemében körülveszi s amely e két homlok-egyenest ellentétes jellegű fajt összetéveszti s azonosítja. Az állandóan Bécsből informált, tehát megévesztett külföldi oly formán képzelt volna el a temetést, hogy azoi. a monarchia magyar felét a cigányok képviselték. . . . Pedig mi nem vagyunk és nem mi vagyunk cigányok. Bármennyire szeretjük is a bohómleltű fekete legényeket, diplomáciai szolgálatra nem tartjuk alkalmasoknak őket. Jogilag ugyan ép ugy elképzelhetne minket a párizsi osztrák-magyar kérvetségei Banda Marci, mint akármelyik lézengő Ritter von und zu X. Y.

A magyar és a cigány typus összezavarásának alapoka az lehet, hogy az Indiából bevándorolt cigány nép közvetlenül Magyar- és Csehországon át árasztotta el Európát. Innen van, hogy a nemetalföldiek máig Ungernnek, a franciák pedig Bohémiensnek nevezik őket. De ezen népvándorlás óta lezajlott hat század alatt a nemzetiség szervezkedett magyar lépést tartott az európai művelődés általános fejlődésével, a cigány pedig hegedült. Hát, azt hiszem, hogy hat század alkotmányos és kulturális küzdelmében elég jogcímet szereztek arra, hogy egy hivatalnokküllői fajjal össze ne tévessenek.

A zavar másik oka az idegen forgalom szervezetalansága. Az a szellem, mely a Wagner ciklusok idején Bayreuth hangverseny turnéit még a fogpiszkálókra is rá fényképezte, nálunk ismeretlen. Styríában Rossiger sirjához zarándokolnak az utazók, de mi nem adjuk tudtára a németeknek s angoloknak, hogy Joachim, Hans Richter, Jerome K. Jerome szülőházát nálunk kell keressük. A francia sem fogja megtalálni azt a helyet, ahol a dőlőb és a Rákóczy induló Faust elkárhozásának megírására ihlette Berliozt, mert fölcsináják a Hortobágyot, kitépnék egy emléklapot a magyarok szívéből, hogy egészen meghaljon a nagy Pán.

Ha egy angolt elcsipünk valahol a keleti pályaudvaron és elárulja, hogy Budapest nevezettségével szerette megismerkedni, első dolgunk a cigánymuzsikát bemutatni neki. Ha aztán látja a külföldi azokat a bizalmas, szerelmes pillantásokat, a melyeket a cigánnyal váltunk, mikor a fülünkbe huzzá, akkor már nemcsak egy fajt, hanem egy sziv egy lelket lát bennünk. Másnap kátszenjammeresen végigsétálhatunk idegen barátunkat a korzón (hogy mi se mulasszunk semmit), megmu-

tatjuk a nemzeti színházat, a parlamentet, meg a közbeeső érdekességeket, aztán jön a Stefánia-utí ügöttörvény — Radics-féle finish-sol.

Az idegen hazamegy és ha völetlenül íri, kiad Magyarországról egy könyvet, amelyben hemzsegni fog a cigány, teljesen össze lesz zavarva a két nép. Hogy mindez csakugyan így történik, arra nézve tessék megtekinteni Berkeley „The Hungarian City“ című művét. Vagy ne menjünk olyan messzire, It van Vambéry „Hungary“ című munkája, a mely dacára hogy a szerzője magyar ember, nagy előszeretettel szolgál cigány dolikateszekkel. Az illusztrációk sorait egy nagy cigányszékér nyitja meg, aztán jön a pipázó öreg aszony, a sátor kívülől-belülől stb. És míg a magyar népetletet ábrázoló egyetlen képen eszkimo viselet és íjesztő areok láthatók, a Hungarian Gipsy tökéletesen magyar typus. Mindez abból magyarázható, hogy a képeket valami Poinson rajzolta. Nos, ha Vambéry így mutat minket be Angliának, miért mutassa be nemzetünket Berkeley máskép a világnak.

Es ugy látszik, a fogalomzavar szépen terjed. Gorkij „Csudra Makar“ regényének elolvasása után biztosra veszem, hogy az oroszok sincsenek egész tisztában azzal, vajjon a cigányok tartoznak-e a magyarokhoz vagy a magyarok a cigányokhoz? Az elbeszélésben Lojko, a cigány typus bátor, őszinte, Kosuthért lelkesülő hazafi. Hát az ilyen Lojko nem typus, hanem kivétel. Mi a cigányt mindig szerettük a muzsikájáért és már első átvándorlásukkor mindent elkövertünk letelepítésükre. Nem lehetett, utját állta törekvésünknek a cigány-szabadság; nem erkölcsi, nem politikai, hanem természeti szabadság. Ez az ő életelmük, ez hajtja őket tovább és tovább és ez akadályozta meg, hogy szervesen beolvadjanak egy nemzetbe, melynek törvényei vannak. Es ha ennyit nem tudunk elérni, képzethető-e egy nemzeti nagyjainkért lelkesülő Lojko, mint typus.

De méntségére szolgál Gorkijnak, hogy neki még nehezebb tisztán látni. Az ő hazája az egyetlen ország, amely képes volt a cigányokat mindjárt első bevándorlásukkor megtelepíteni. Csodát műveltek. Megéftolták a „naturam expellas furca . . .“ és a „heir into the flesh“ elveit és az idő, az intézmények, a természeti telepítési politika erejével gyorsulván átalakították a cigány természetet. Most már a jobbágy-ság 1861-iki földszabadtása óta ugyanolyan díszes polgárgazokot élveznek, mint a fehérbőrűdalom többi szerencsétlen lakója. En azt hiszem, hogy ezeket az átvédelt orosz cigányokat szerepelteti Gorkij magyar földön.

A batorságot már nálunk vette föl Lojko érényei közé. Eppen József kir. here-g, aki évtizedeken át tanulmányozta a cigány népet, följelmonásának az alatomosságok mondja. Az a Lojko, aki ellenfélnek lovára kap és elvágtat; az a magyar szegény legény typusa; az a Lojko, aki ugy repül lován, mint a szélvész; az meg a magyar csikós typusa. A cigány éjjel lop lovát, de utólkéri s akkor térdrevesz rimánkodik kegyelemért. A két lopás közt néprajzi szempontból nagy a különbség. . . .

Hát azt hiszem, ha jobban kifejlesztésre jutna külképviseletünkben önálló államiségünk, ha a világ-lapok lelkiismeretesebben informálnának a magyar dolgokról, ha jobban volna szervezve idegen forgalmunk, eloszlanék ez az etnographiai zavar és Gorkij sem festene regényeiben nem létező Lojko-typusokat, hanem elmondaná a világnak, az ő szabadság-szerető természetimádó lelkével, hogy milyen az a magyar pusztá, az a csikós, meg az a szegény legény.

Lojko pedig igen megfogytakozni érényein, vagyon dolgában is egy

tepsin meg egy hegedűn kívül alig maradna valami a birtokában.

El is kotródnek alátoas, körültekintő léptekkel . . .

— Maradj, te more, neked is gya-szod van ma. Szomorkodjunk együtt. Muzsikálni se szabad, mert még rá-járna a kezed egy nőtára, — amitől lázba jön a honvéd . . . de elsápad a Leutenant . . .

. . . Oh, te királyi herceg, ha igazán szeretted ezt a magyar népet, eszközöld ki nekünk odaönn, hogy ne sápadjon el a Leutenant, mikor a honvéd szíve dobog.

Kérvetsiat in pace! — hanzik az ének és az emberek komoly arecal borulnak térdre. . . . Erzik, hogy még árvábbak lettek.

Ambrózy Agoston.

— **Eljegyzések.** Gr. Mailáth László f. hó 19-én jegyezte el Hadik Ilma grófnőt, vármegyénk közszeretében álló és nagyevűvel fősánpánjának: Hadik Béla grófnak nővérét Abauj-Nádaskán. — **Zvolinsky Lajos** népbanki könyvelő eljegyezte Spillenber Saroltát.

— **Esükvő.** Tóth János f. hó 17-én vezette otlathoz a róm. kath. nagytemplomban Fazekas József m. á. v. raktárnok és neje leányát Jolánkát.

— **Halafozas.** Pinkóci Tóth Kálmán takarékpénztári főkönyvelő f. hó 18-án hosszas szenvedés után meghalt. dr. Tóth Alajos ügyvédjelölt; a függetlenségi kör jegyzője bátyját Kis Ödön ügyvéd vejét, Mészáros István tszéki bíró sógrát gyászolja az elhunytján. A közszeretben állott korán elköltözöttet az egész város osztatlan részvevé kísérte örök nyugalomra.

— **Tantestületi bankettel** adott régi szokáshoz híven Katinsky Geyza főesperes apát-plébános Szentháromság vasárnapján. Hivatalos volt az egész tanítói kar Fábry Károly kath. iskolai és Gyulay Károly áll. iskolai igazgatókkal élükön. A főgimnázium részéről Spokkovszky Károly tanár; a városi hatóság részéről Schmeidt Lajos városkapitány és dr. Bánócy Kálmán h. polgármester; a patronatus képviselőiben Ambrózy Agoston voltak jelen. Az ebéd folyamán Katinsky főesperes vendégül éltette, kifejezést adva sajnálkozásának, hogy helyszüke miatt csak részletekben láthatja magánál vendégeit; hogy a megosztásban rendszeresség legyen, ezért hívott ma főleg tanfériakat. Fábry a vendég-szerető házigazdát éltette. Ambrózy a paróchia hazafias pap-ságára írtette poharát, amely a nemzeti megújulással most folyó szent küzdelméből oly derekasan kivette a részét. A társaság a legjobbed kedvben az esti órákig együtt maradt.

— **Nyári mulatság.** A sátorlajuhelyi függetlenségi kör 1905. évi július hó 2-án a Törzsön szártkórú nyári táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 3 órakor. Személyjegy 2 kor., Családjegy 4 korona.

— **Népgyűlés.** A sátorlajuhelyi szociáldemokrata munkások e hó 18-án (vasárnap) népgyűlést tartottak a Magyar Király udvari helyiségében, melyen Klárik és Batic a szociálmuzsról, klerikalizmusról, a mai politikai helyzetéről és a sajtóról tartottak beszédeket az elég szép számmal egygyűlt közönségnek.

— **Évzáró vizsgálatok.** A sauhelyi orth. izr. hitk. elemi iskolában az ez évi nyilvános évzáró vizsgálatok következő rendben fognak megtartatni; f. hó 25-én d. e. lesz az I. és II., 25-én d. u. III. és IV., 26-án d. e. az V. és VI. osztályok vizsgálata. Ezekre a t. szülöket és tanügybarátokat tisztelettel meghívja. Az iskolások.

— **Az izraelita betegsegelyző egylet** szombaton f. hó 18-án, a régi „Nyul“ kethelyiségében tartotta meg szokatlan érdeklődés mellett, nyári táncmulatságát. Az auspiciomok tekintve, hogy egész nap esett eső nem a legkedvezőbb volt és a rende-

zülés egyancsak komor szemekkel nézett az égre. Am megjött az est és meghozta a várva-várt sikert.

Szépséges szép asszonyok és bájosabbnál-bájosabb leányok sereglétek össze, hogy áldozzanak a játékonyság oltárán, no meg hogy Terpsichoret se hagyják cserben. Különös jelleget kölcsönzött a mulatságnak, hogy a Bodrogköz győngyei erősen képviselve voltak, akiknek közismert jövedve átragadt mindenkire. A mulatság rendezése körül Reichard Armin egyleti elnök és Kozma Armin egyleti titkár buzgolkodtak és ugy az erkölcsi, mint az anyagi siker tulajdonkép az ő érdemük.

— **Hirdetmény.** Sátorlajuhely város polgármestere értesíti a város közönségét, hogy a Dianna gőz-és kádfürdőben a kád-és hidegvíz-osztály június hó 22-ik napjától megnyitják.

— **Hivatali vizsgálat.** Foraszek Béla kir. törvényszéki elnök a tokaji kir. járásbírósgatot f. hó 16-án és 17-én megvizsgálta, s mindent rendben talált.

— **Érettségi majális.** Igen szépen sikerült az érett ifjak jun. 17-iki mulatsága. Nagy és előkelő közönség vett rajta részt; a főrendezői tisztelet Meener Tibor viselto, aki egyezsersmind a vacsora fölivelőn szép felkészöztöt mondott Oberschall kormánybiztosra. Beszédetk kivülte Bettelheim és Hllyvánszky. A tanár akar igen gyéren jelentek meg szerett volt tanítványaik bucsu-bankettjén: mind ösze Spokkovszky Károly és Perényi József dr. Perényi toasztjában hazafias sovínizmusra buzdította az ifjúságot. Oberschall pedig megható beszédben vet bucsut, hangoztatva hogy azt az egyetértést, a mely most itt egybegyűjtötte az ifjakat, tartásik meg majd az életben is. A mulatság reggoli tartott.

— **Sztrájk.** A sátorlajuhelyi asztalos segédek, számszerint mintegy 50 en sztrájkba léptek. Kivánságaik: 10—15% béremelés, 10 óra munkaidő és bizalmi férfiak elismerése. A mesterek ezen kivánságotak teljesíteni képtelenek s ezért a sztrájk vége egyelőre nem látható.

— **Öngyilkosság.** Tóth Kálmán betűszedő, ki legutóbb Sauhely városában, a Zemplén nyomdában dolgozott, e hó 17-én forgó pisztolylyal agyonlötöte magát. Öngyilkosságának oka: életuntág.

— **Szineszintár a vidéken.** A Komjáthy szinesintarulat négy tagja u. m. Kállay Lujza, Tábori Frida, Faragó Ödön és Pápay Lajos Nagymihályon a Barna-szöllőben f. hó 15-en a „József főherceg szanatórium“ javára rendezett hangversenyen vendég-szerelt, mely alkalommal Kállay Lujza a „Katalin“ és „Dancóci hercegnő“-ből, Tábori Frida és Pápay Lajos a „János vitéz“-ből énekeltek több énekszámot, Faragó Ödön pedig coupleál mulattatta a közönséget; ugy a hölgyek mint a férfiak minden egyes énekszámt a Nagymihály és vidékéről szépen egybegyűlt közönség lelkesen megtapsolta és megőrzáta. Különösen jó volt Tábori Frida k. a. Kukurica Janosi szerepében. Kitének voltak még Faragó Ödön és Pápay Lajos, akik közül az előbbi szellemes coupleál, utóbbi pedig gyönyörű baritonjával meghódította a közönséget. A hangverseny táne küvette. Az egészben pedig csak az a furcsa, hogy a nagymihályiak éppen akkor rendeztek a „József főherceg szanatórium“ alapja javára hangversenyt, midőn a szanatórium lelkes védnöke ravalaton fektűd, Hogy is énekelte Faragó coupleálban? „Ez már igazán — unikum.“

— **Műkedvelői előadás.** A tokaji polgári kir. fiatalsga az elhalasztott műkedvelői előadásokat f. hó 24-én és 25-én tartja meg. Szombaton este 24-én előadatik a „Tolono“, vasárnap este 25-én a „Cigány“ népszínmű, mely előadás után táncmulatság lesz. A tiszta jövedelem a polgári

Legujabb.

Táviratok.

Az új kormány esufos kudarca.

d. u. 2 óra 30 perc.

Az új kormány bemutatkozott. Fejérváry beszéde végén benyújtotta az elnapoló királyi kéziratot s annak azonnali felolvasását kérte. Tisza ezt pártolta. A Ház szavazással kimondta, hogy azt csak a kormány bemutatkozásának letárgyalása után olvassák fel. Erre az egész kormány kivonult.

Kossuth bizalmatlansági indítványát óriási többséggel elfogadták.

Ezután felolvasták a királyi kéziratot, mely szeptember 15-ig elnapolja a Házat.

Bánffy indítványára ezt egyhangulag törvénytelennek nyilatkoztatta a Ház, egyszersmind a kormányt az ügyvezetéstől s a pénzkezeléstől eltiltotta.

A szabadelvűpárt nyomorult viselkedésén óriási a felháborodás.

Még a Tiszaistákat sem tartották ekkora hitványságra és szolgálékülségre kaphatóknak, hogy saját párthatározatukat dezavualják, mihelyt szembekerülnek a hatalom embereivel — legyenek bár azok az egész társadalom bojkottáltjai.

Zempléni főispán.

d. u. 2 óra 30 perc.

Zemplénumegyei főispánnak fővárosi körökben **Wiczmány Ödönt** emlegetik.

őr fiataljának önképzőkörre javára fordítatik, mely körnek tagjai már igen sokszor szereztek kellemes estéket Tokaj város polgárságának.

— **Sértés zárlat.** Sajuhely város rendőrkapitánya a város és ennek határában levő területre a sertészárlatot elrendelte és további intézkedésig a sertésvásárok tartását tiltotta.

— **Vásár Tokajban.** F. hó 19-én hétfőn, országos vásár volt tokajban, melyre a vidék lakossága és iparosai nagyszámban gyűltek össze. Különösen szarvasmarha volt sok felhajtva a vásáron és nagy árban kerültek eladásra.

— **A valódi hírneves Málnás! Siculia** (székely) gyógyforrászvíz főráktára: Zemplénumegyerészére Kassán Novelli Sándor utóda üzlete. Miskolcon: Kovács Herman kereskedelmi ügynök. Vezérképviseletük: Kassán: Polák Róbert, Miskolcon: Kovács Herman. Kapható: gyógyszerárakban és fűszerüzletekben. Budapesti főráktár: Lux M. drogueria.

Tanuló felvétetik lapunk kiadóhivatalában.

— **Egy táncmester nagy sikeréről.** Révész Imre, kassai tánc és illemtanár e hó 24-én megkezdte Ujhelyben működését a Vadászkiért nagyteremben. Ez alkalommal nem lesz érdektelen, ha leközzöljük egy kassai lapnak 1905. május 31-iki számában megjelent következő sorait: „Tollnak és táncnak nagy művésze, báró Balassa Bálint, aki annak idején szépséges táncoddal elragadtad a pozsonyi diétán mulatót rendeket, a te szíved is örvendve-örvendett volna, ha a mennyei lakot elhagyva, leszállott volna erre a forgó golyóbsíra, egyenesen kuruc Kassa városának cífra, aranyos theátrumába. Szíved-lekedt megteit volna gyönyörűséggel, mint a hogy megtelt a miénk is, láttára annak, hogy van még igazi magyar tánc s vannak, a kik azt táncolni is tudják. — A világ legszebb táncát, a magyar palotást, magyar hölgyek magyar urak annyi tűzzel, tiszta magyar érzéssel táncolták, hogy szinte kételkedtünk abban vajon csakugyan

a XX. század elején vagyunk-e, midőn a kék-vók s egyéb csudabogarak kizárólag uralkodnak a tánc birodalmában. — A nehéz tánc betanításáért nagy elismerés és dícséret illet meg Révész Imre táncitanítót, a kinek ügyességéről tanúságot tett a bemutatott tánc nagy sikere. A kis Paksy produkciója, — kit szintén Révész Imre tanított be — pedig egyenesen csodálatra méltó; ilyen tánc zenei rikaságba megy. . . . A kuruc palotásról nem lesz érdektelen a követ. Kezű adatokat közölni. Az 1683 ban megjelent művek szerint ezen tánc eredete a XV. századra vezethető vissza, a mely időben az egyedüli udvari tánc a kuruc palotás volt. A 60-as években darabosságán két táncművész módosított, de még mindig nehézkes részletek maradtak benne. 1903. júniusban Stefánia főhercegnő védnöksége alatt, az erdőbényei tűzkárosultak javára Sátoraljauhelyben notabilitások részvételével előadott „Palotás” táncot Révész Imre teljesen átalakította, a régi nehézkes részletekkel, újabb könnyű szóló részleteket, bővítette úgy, hogy ezáltal a kuruc palotásnak izléses formát adott. Ugyanígy átalakítva adta elő a Révész mester által betanított 14 pár a 27-én és 28-án Kassán megtartott műkedvelői előadásra a kuruc palotást, miért is úgy a műkedvelői táncolók mint a betanító Révész mester teljes dícséretet és elismerést érdemelnek.”

— **Beiratások** már most eszközölhetők Révész Imre ur lakásán (népbank épület) és a táncórák alatt a táncteremben.

— **Nevelőnek ajánlkozik egy kevés igényű rom. kath. negyedéves hittan-hallgató a nyári szünidőre.** — **Cim a kiadóhivatalban.**

A szerkesztőség üzenetei.

L. K. A kívánt cím alatt levelet küldtünk. Becses levelet nem értettük meg. Üdvözlét.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

Nyomatott Landesmann Miksa és Társa könyvnyomdájában Sátoraljauhely.

Keresak

egy szép szobából álló butorozott lakást teljes ellátással azonnalra uri, keresetény családnál Ajánlatok kéretnek jó lakásjelligel alatt a kiadóhivatalba.

Eladó

egy teljesen jókarban levő, kevésbé használt **kerékpár** Kálmán Zsigmond órás és ékszerésznel Sajuhelyben.

Eladó ház.

Egy szép új ház, amely áll 3 kis lakásból, esetleg egy nagy 6 szobás lakással könnyen átalakítható tágas, kikövezett udvarral, még 10 évig adómentes, kellemes szép helyen elköltözés miatt igen előnyös feltételek mellett azonnal kiadó, vagy eladó. Hol, megmondja a kiadó hivatal.

5829—kü. 1905.

Árlejtés.

A sátoraljauhelyi királyi ügyészség részére szükséges asztalok, szekrények, állványok, székek, lóczák stb. beszerzésére a 17651. I. M. V. 1905. számú engedély folytán 3916 korona költség keretén belül árlejtést hirdetek.

A szállítandó tárgyak mennyisége, azok mérete, anyaga, valamint a további szükséges adatok a sátoraljauhelyi királyi ügyészség iktatóhivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árlejtés 1905. évi július hó 27. napjának délelőtt 10 órájkor alulírott királyi ügyész hivatalos helyiségében fog megtartatni.

Az ivenkint 1 koronás bélyeggel ellátott s lepecsételt ajánlatok „Ajánlat butorokra” felirattal ellátva 1905. évi július hó 27. napjának délelőtt 10 órájáig alulírott királyi ügyészségnél nyujtandók be s ezek tárgyalása ugyanazon napon s ha ez befejezhető nem volna, a következő napon fog megtartatni

Bánatpénzül a fenti összegnek megfelelő 5%-a, vagyis 196 kor. 80 f. készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban valamely adóhivatalnál leteendő s az erről szóló nyugta a zárt ajánlathoz csatolandó

Elkészetten vagy letétjegy helyett készpénzzel érkező ajánlatok, valamint pótajánlatok nem fognak figyelembe vétetni

Megjegyeztetik, hogy azon tárgyakról, a melyeknek értéke 50 koronát meghaladja, az ügyészségnél levő előírások s méreteken kívül más előírások, méretek esetleg rajzok is bemutatathatók s az anyagokra kikötetik, hogy azok hazai gyártmányok legyenek

Sátoraljauhely, 1905. június 17.

Dr. Somossy András, királyi ügyész.

Tk. 1759—1905.

Hirdetmény

A gálszécsi kir. jbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kisazari 238 ik sz, telekjkönyv a 18058|1880 I. M. sz. rendelet 3. §-a alapján egészben pótoltatván a tervezet a tkvi irodában közzététetett, felhivatnak ennél fogva mindazok, a kiknek a tervezet összeállítása ellen kifogásuk van, kifogásaikat a tkvi irodába **1905. évi szeptember hó 1-ik** napjáig terjesszék elő.

Gálszécsen, a kir. jbir. mint tkvi hatóságnál, 1905. június 17.

Valkovszky, kir. albiró.